

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Danuta Raś

Protokolant: Anna Gołębiowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014r.

sprawy **D. S.**, syna S. i A. z domu P., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 grudnia 2013 roku w D. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki B. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, wyniki badań I - 0,30 mg/dm³, II - 0,35 mg/dm³ i III - 0,33 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

I. na podstawie art.66 § 1 k.k. i art.67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego **D. S.** o czyn opisany w części wstępnej wyroku, to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k. na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. S. świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł (pięćset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądza od oskarżonego D. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie, a na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 60 zł.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

W dniu 15 grudnia 2013r. w godzinach wieczornych oskarżony D. S. pojechał samochodem marki B. nr rej. (...) do swojego kolegi zamieszkałego na ul. (...). Samochód pozostawił na ul. (...). Przebywając w mieszkaniu kolegi, w godzinach pomiędzy 18.00 a 19.00 spożył dwa piwa (...). Około godziny 21.00 postanowił udać się pieszo do domu usytuowanego na ulicy (...). Po wyjściu, przed budynkiem spotkał swoją byłą partnerkę życiową, z którą się pokłócił. Obawiając się, że w złości wybije mu szyby w tym samochodzie, podjął decyzję o powrocie do miejsca zamieszkania samochodem. Z ulicy (...) przejechał kilkadziesiąt metrów, następnie około 200 metrów ulicą (...), po czym wjechał na ulicę (...), gdzie został zatrzymany do kontroli przez funkcjonariuszy policji.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. - karta 12, 39

Oskarżony został przebadany analizatorem wydechu na zawartość alkoholu, który wykazał przy pierwszym badaniu przeprowadzonym o godzinie 21.25 wynik 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy drugim badaniu przeprowadzonym o godzinie 21.33 - 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Trzecie badanie zostało

przeprowadzone o godzinie 21.46 i badanie to wykazało – 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu.

Dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym karta 2

- notatka urzędowa z dnia 15 grudnia 2013r. - karta 1

Oskarżony D. S. ma 34 lata. Jest kawalerem. Posiada córkę w wieku 2 lat, na której utrzymanie łożył 580 zł. miesięcznie tytułem alimentów. Ma wykształcenie zawodowe. Do chwili zatrzymania prawa jazdy utrzymywał się z prowadzonej działalności gospodarczej w postaci wykonywania usług przewozu taksówką, uzyskując miesięczny dochód w wysokości ok. 2000 zł. miesięcznie. Obecnie, z uwagi na zatrzymanie w niniejszej sprawie prawa jazdy, od 15 grudnia 2013 r. jest osobą bezrobotną.

Oskarżony D. S. nie był dotychczas karany sędownie. Nie był leczony psychiatrycznie, odwykowo, neurologicznie.

Dowód: - dane dotyczące osoby oskarżonego karta 11, 39

- informacja o D. S. z Krajowego Rejestru Karnego karta 8

Oskarżony D. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Nadto podał, że ‘nie miałem w planach nawet nigdzie jeździć (...) na pewno to będzie dla mnie nauczką’. (wyjaśnienia oskarżonego karta 12, 39).

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd zważył:

Sprawstwo oskarżonego w zakresie ustalonego powyżej czynu, w świetle dowodów ujawnionych na rozprawie jest niewątpliwe. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, notatce urzędowej z dnia 15 grudnia 2013r. oraz wyjaśnieniach oskarżonego.

Sąd nie znalazł żadnych racjonalnych powodów do podważenia wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, gdyż wyjaśnienia te korespondują z wymienionymi wyżej dowodami z dokumentów, wzajemnie się uzupełniając, tworząc w ten sposób logiczną całość.

Za wiarygodne Sąd uznał dokumenty sporządzone w ramach wykonywanych czynności służbowych przez niewątpliwie bezstronnych funkcjonariuszy policji, nie znajdując żadnych powodów do odmiennej ich oceny.

Zebrane w sprawie dowody nie pozostawiają zatem cienia wątpliwości co do tego, że oskarżony w dniu 15 grudnia 2013 r. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, o czym świadczą uzyskane wyniki badań przeprowadzonych kilkanaście minut po zaprzestaniu jazdy.

Zachowaniem tym oskarżony wyczerpał zatem znamiona występku opisanego w przepisie art. 178 a § 1 kk.

Oceniając społeczną szkodliwość popełnionego występku, Sąd uznał, iż jej natężenie nie jest znaczne. Dokonując takiej oceny Sąd wziął z jednej strony pod uwagę fakt, że oskarżony naruszając dobro prawne w postaci bezpieczeństwa w komunikacji, które jest pojęciem abstrakcyjnym, tak naprawdę zagroził takim dobrom prawnym jak życie, zdrowie i mienie. Zważywszy jednak na okoliczność, iż stan nietrzeźwości oskarżonego nieznacznie tylko przekraczał dolną granicę „nietrzeźwości” przyjętą przez ustawodawcę, niewielkie natężenie ruchu o tej porze dnia, niewielki odcinek drogi, jaki miał do przejechania (pomiędzy ul. (...) a (...)), to stwierdzić trzeba, iż rozmiar grożącej szkody i stopień prawdopodobieństwa jej nastąpienia jest niewielki. Zachowanie oskarżonego wypełniające znamiona występku opisanego w art. 178a § 1 kk nie wykracza przy tym ponad miarę niezbędną do kwalifikacji prawnej. Dlatego, choć z badań naukowych wynika, że przy stężeniu przekraczającym 0,5 promila stopień zagrożenia jest związany z występowaniem u ludzi poddanych działaniu alkoholu nieuzasadnionego wzrostu zaufania do swoich umiejętności, bardzo często prowadzące do fałszywej oceny sytuacji na drodze i podejmowania błędnych decyzji, to z uwagi na

pozostałe, powyżej wskazane okoliczności (krótki odcinek drogi i małe natężenie ruchu) w ocenie Sądu, zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego nie było duże.

Na takim samym, nieznacznym poziomie ocenić trzeba zawinięcie oskarżonego, który decyzji o prowadzeniu pojazdu mechanicznego nie zaplanował, a podjął ją niejako w stanie swoistego zagrożenia, w stanie obawy o los samochodu, w przypadku pozostawienia go w miejscu zaparkowania, a które to obawy związane były z wrogim nastawieniem jego byłej partnerki M. S.. O zaistnieniu opisywanej przez oskarżonego sytuacji przekonuje bowiem zapisek ręczny na odwrocie notatki urzędowej z dnia 15 grudnia 2013r. świadczący za tym, że do kontaktu oskarżonego ze wskazaną przez niego kobietą tuż przed zatrzymaniem go doszło oraz za tym, iż kontakt ten nie miał przyjaznego charakteru.

Jako okoliczność umniejszającą stopień zawinięcia oskarżonego Sąd przyjął działanie z zamiarem ewentualnym. Choć oskarżony miał pewne podstawy do przypuszczenia, że w czasie trzech godzin od zakończenia spożycia alkoholu, alkohol ten mógł już zostać w znacznej części z jego organizmu wyeliminowany, to niewątpliwym jest, że we wskazanym czasie, wyeliminowanie tego alkoholu z organizmu w całości było mało prawdopodobne, a zatem Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony możliwość popełnienia przestępstwa musiał przewidywać. Popełnienie jednakże przypisanego oskarżonemu czynu z zamiarem ewentualnym stopień jego zawinięcia zawsze pomniejszać musi.

Oskarżony dotychczas prowadził nienaganny tryb życia, nie był karany sędownie, co przekonuje, że popełniony przez oskarżonego czyn zabroniony miał charakter epizodyczny w jego życiu. Oskarżony wyraził żal i skucę, które w ocenie Sądu nie miały charakteru czysto werbalnego, nastawionego na określony wynik postępowania karnego, lecz wynikały z pobudek moralnych. Stąd przekonanie Sądu, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wynika jednak z pobudek moralnych a ma charakter czysto werbalny, nastawiony na określony wynik postępowania karnego.

Zważywszy na powyższe, Sąd w punkcie I części dyspozytywnej wyroku Sąd warunkowo umorzył prowadzonego przeciwko oskarżonemu postępowanie karne o czyn z art. 178 a § 1 k.k. wyznaczając dwuletni okres próby.

Pomimo tego, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd odstąpił od orzekania wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kierując się wynikającym ze sprawy niewielkim zagrożeniem bezpieczeństwa w komunikacji, jakie stworzył oskarżony prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Stąd dalsza eliminacja oskarżonego z ruchu drogowego, w ocenie Sądu, nie jest konieczna. Takie stanowisko jest tym bardziej zasadne, gdy zważy się, że wobec zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy, już od 15 grudnia 2013r. tenże jest w rzeczywistości wykluczony z prawa do prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym, która to dolegliwość, w ocenie Sądu jest wystarczająca dla wzbudzenia w oskarżonym woli i przekonania o konieczności przestrzegania norm prawnych. Tym bardziej, że dla oskarżonego trudniącego się zawodowo prowadzeniem taksówek, w okolicznościach niniejszej sprawy, dalsze pozbawianie go możliwości zarobkowania, a tym samym uzyskiwania środków do życia, jest w ocenie Sądu zbędne.

Dla przeciwdziałania wrażeniu tolerancji dla zachowania oskarżonego oraz zadośćuczynienia społecznemu poczuciu sprawiedliwości w punkcie II części dyspozytywnej wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonego D. S. świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k w zw. z art. 629 k.p.k. oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, nie znajdując powodów do zwolnienia oskarżonego od tych kosztów.